

اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال شانزدهم، شماره ۶۲، تابستان ۱۳۸۷

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی گوجه‌فرنگی شهرستان مرودشت

دکتر سید ابوالقاسم مرتضوی^{*}، اسماعیل فلاحتی^{**}

تاریخ دریافت: ۸۶/۹/۱۴ تاریخ پذیرش: ۸۷/۲/۲۹

چکیده

گوجه‌فرنگی یکی از صیفی‌جات عمدۀ در شهرستان مرودشت است، ولی فرایند بازاررسانی این محصول همواره با مشکلات فراوانی مواجه بوده است. در پژوهش حاضر ضمن شناسایی مسیرهای مختلف بازاررسانی گوجه‌فرنگی این شهرستان - شامل شش مسیر تازه‌خوری و تبدیلی - به ارزیابی اقتصادی هر یک از مسیرهای یادشده پرداخته می‌شود. بدین منظور حاشیه‌های مختلف بازاریابی، سهم عوامل بازاررسانی از قیمت نهایی محصول، ضریب هزینهٔ بازاریابی و کارایی بازاریابی در هر یک از مسیرهای بازاررسانی محصول محاسبه شده است. داده‌ها و اطلاعات مورد استفاده در این تحقیق به صورت مقطعی و مربوط به سال ۱۳۸۵ می‌باشد. این اطلاعات از طریق ۱۴۷ پرسشنامه (شامل پنج نوع پرسشنامه) و به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده جمع‌آوری گردیده است. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بیشترین میزان هزینه و حاشیه بازاریابی (به ترتیب ۱۳۴۵ و ۱۸۷۰ ریال) مربوط به مسیر تبدیلی می‌باشد. همچنین سهم تولیدکننده از قیمت محصول نهایی در این مسیر، کمترین میزان یعنی حدود

*استادیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

e-mail:mortazavis898@yahoo.com

**دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس (نویسنده مسئول)

e-mail:esmaeilfallahi@yahoo.com

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

یک چهارم است. در مسیر تازه‌خوری نیز با کوتاهتر شدن طول مسیر، هزینه‌های بازاریابی، میزان حاشیه بازاریابی و مجموع سهم عوامل واسطه‌ای از قیمت نهایی محصول (ضریب هزینه بازاریابی) کاهش و به تبع آن سهم تولیدکننده از قیمت نهایی محصول افزایش یافته است. همچنین مسیر تبدیلی بالاترین میزان کارایی فنی (۰/۹۸۵) و کارایی کل (۰/۲۶۵) را داشته در حالی که دارای کارایی قیمتی پایینی (۰/۲۸) بوده است. در مسیر تازه‌خوری نیز با کاهش طول مسیر بازاررسانی، کارایی قیمتی و فنی و کل به ترتیب کاهش، افزایش و کاهش داشته است. در کل می‌توان گفت برای تمامی مسیرهای بازاررسانی مورد نظر میزان کارایی قیمتی به طور چشمگیری از کارایی فنی پایین‌تر می‌باشد و کارایی کل بازاریابی نیز در سطح پایینی قرار دارد.

طبقه‌بندی JEL: Q₁₃, Q₁₀, M₃₁, M₂₁, M₂₀, M₀₀

کلیدواژه‌ها:

بازاریابی، مسیرهای بازاررسانی، گوجه‌فرنگی، مرودشت، ارزیابی اقتصادی

مقدمه

در دنیای کنونی نقش بازاریابی بسیار مؤثر است، به گونه‌ای که وظيفة هماهنگ کردن کلیه منابع انسانی و فنی را در فرایند تولید به عهده دارد. از این جهت تصمیم‌گیری در مورد مقیاس تولید، بقا یا خروج از بازار، روش‌های توزیع مناسب، رقابت و فرصت‌های آینده با توجه به مدیریت و مطالعات بازاریابی صورت می‌پذیرد (Cohen, 1991).

به طور کلی با افزایش جمعیت و تقاضا برای محصولات کشاورزی، نظام بازاریابی کارا و هماهنگ نقش کلیدی در افزایش تولیدات کشاورزی پیدا می‌کند. در این راستا به کار گرفتن فناوریهای پیشرفته در بازاررسانی محصولات، منافع تولیدکننده و مصرف‌کننده را افزایش می‌دهد (اسدی، ۱۳۸۴).

استرینگ‌فلو و همکاران (Stringfellow & et al., 1997) در مورد نقش مهم بازاریابی، موقیت مؤسسات گروهی را بیشتر مدیون بازاریابی محصولات می‌دانند تا مدیریتشان.

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

موضوع بازاریابی و بازاررسانی محصولات کشاورزی در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران از موضوعات مهمی است که در جریان توسعه اقتصادی بخش کشاورزی کمتر مورد توجه قرار گرفته است؛ در حالی که در کشورهای توسعه یافته بازاریابی محصولات کشاورزی یکی از بخش‌های اقتصادی فعال و اشتغال‌زا به شمار می‌رود (انویه‌تکیه، ۱۳۸۱).

بررسی مسائل و مشکلات نظام بازاریابی و بازاررسانی محصولات کشاورزی، رفع و بهبود آنها از طریق به کار گیری دانش نیروهای متخصص بازاریابی، استفاده از روش‌های مدرن انبارداری، درجه‌بندی، بسته‌بندی، حمل و نقل، استاندارد کردن و غیره نه تنها باعث کاهش ضایعات محصولات کشاورزی شده، بلکه دست عوامل سودجو و دلالان را به ویژه در کشورهای در حال توسعه، کوتاه کرده و در نتیجه باعث کاهش هزینه‌های کاذب بازاریابی و بازاررسانی شده است.

نظام بازاریابی ناقص نمی‌تواند تمایلات مصرف کننده را به درستی به تولیدکننده انتقال دهد، بنابراین تولیدکنندگان به تولید محصولاتی می‌پردازند که دقیقاً مورد درخواست مصرف کننده نمی‌باشد. اما اگر نظامی وجود داشته باشد که بتواند این تمایلات را به درستی به تولیدکنندگان منتقل کند می‌توان منابع را در جهتی به کار گرفت که محصولات مورد نیاز مصرف کننده تولید شود و تولیدکننده منابع را به بهترین وجه به کار گیرد.

بهبود نظام بازاریابی محصولات کشاورزی اگر چه ممکن است قیمت محصول را در مسیر بازاررسانی از تولیدکننده تا عمده‌فروش و خردۀ فروش افزایش دهد، اما در نهایت محصولی با کیفیت مناسب و با کمترین میزان ضایعات را به دست مصرف کنندگان می‌رساند.

علاوه بر موارد یادشده، اگر نظام بازاریابی، مؤثر و کارا باشد می‌توان علاوه بر بازار داخلی به بازار خارجی و بین‌المللی هم وارد شد که این امر مستلزم پیشرفت در بازاریابی و نتیجه آن کسب درآمد ارزی است. یک نظام کارا باید بتواند تقاضای مصرف کننده را برای نوع محصول، نوع بسته‌بندی و غیره و همچنین برای تولیدکننده مشخص کند و در نتیجه، تولیدکننده به تولید محصول مناسب با نیاز جامعه پردازد.

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

تاکنون مطالعات متعددی در زمینه بازاریابی صورت پذیرفته است که در زیر به بیان برخی از آنها اشاره می‌شود:

موسی‌نژاد و مجاوريان (۱۳۷۵) با بررسی بازار مرکبات در شهرستان بابل به این نتیجه رسیدند که کیفیت خدمات بازاریابی در حداقل ممکن قرار دارد و حتی در بیشتر موارد سطح آن از حدود استاندار خارج است. بنابراین نادیده‌گر فتن استانداردهای ملی و معیارهای کیفی باعث افزایش ضایعات شده است.

زارع و نجفی (۱۳۷۸) در مطالعه‌ای به بررسی مسیرهای بازاررسانی و عوامل مؤثر بر عرضه انگور آبی و دیم در استان فارس پرداختند. محاسبه هزینه و درآمد عوامل بازاریابی نیز نشان می‌دهد که مجموع سهم عمده‌فروشان و خردفروشان تقریباً برابر سهم تولیدکنندگان در قیمت خردفروشی است. بر همین اساس می‌توان گفت به سبب ماهیت فسادپذیری انگور، قدرت چانهزنی تولیدکنندگان در زمان فروش کم می‌شود.

حسن‌پور (۱۳۷۸) به بررسی مسائل بازاررسانی انگور در استان کهگیلویه و بویراحمد پرداخت و نتیجه گرفت که سهم عمده‌فروشان، خریداران محلی و دلالان در خرید انگور به ترتیب ۱۲۷/۳، ۴۲/۲ و ۱۳/۷ درصد و ضریب هزینه و کارایی بازاریابی به ترتیب ۴۲/۲ و ۲۹/۱ درصد است.

شجری (۱۳۸۱) در تحقیق خود به مطالعه مسائل بازاریابی و صادرات خرمای شاهانی شهرستان جهرم پرداخت. در این تحقیق ضمن ارائه کلیاتی در مورد بازار خرما، خدمات بازاریابی، مقادیر حاشیه بازاریابی، سود عوامل بازاریابی، سهم عوامل در حاشیه بازاریابی و کارایی بازاریابی بررسی شد. بررسیهای کارایی بازار نشان می‌دهد که بیشترین کارایی بازاریابی مربوط به مسیری است که حداقل عوامل بازاررسانی را دارد.

نجفی (۱۳۸۶) عملکرد تعاوینهای روستایی در زمینه بازاریابی محصولات کشاورزی در ایران و امکان گسترش خدمات بازاریابی این شرکتها را بررسی کرد. وی به منظور انجام این بررسی از روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی شده استفاده نمود و بر این اساس با توجه به شرایط اقلیمی، ابتدا هشت استان و در هر استان با توجه به تنوع محصولات تولیدی و فاصله

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

تا مرکز شهرستان، نمونه‌ای از شرکتهای تعاونی روستایی را برگزید. این پژوهشگر در پایان، پیشنهادهایی جهت توسعه فعالیتهای بازاریابی محصولات از راه شرکتهای تعاونی ارائه داد. ماهشواری (Maheshwari, 1993)، اجزای بازار و سهم آنها را در مرکز تجاری عمده‌فروشی در هند بررسی کرد. در این بررسی، عمده‌فروشان از نظر تمرکز، اندازه معاملات، وسعت معاملات و حجم فروش با به کارگیری روش‌های آماری مورد مقایسه قرار گرفتند. ریچاردز (Richards, 1996) براساس اطلاعات ماهانه فراورده‌های لیمو طی دوره ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۴ در چهار منطقه شمال، جنوب، شرق و غرب کالیفرنیا اقدام به برآورد تابع حاشیه بازاریابی کرد که نتایج حاصل نشان می‌دهد نرخ دستمزد و بسته‌بندی مواد غذایی، هزینه‌های حمل و نقل محصول به بازار، کشش عرضه و تقاضا و برخی متغیرهای مجازی مهمترین عوامل مؤثر بر حاشیه بازاریابی هستند.

پراساد (Prasad, 1999) در مطالعه‌ای چهار کanal اصلی بازاریابی محصولات برنج و گندم را در بازار مظفرپور هند معرفی کرد. وی زارعان را به چهار دسته حاشیه، کوچک، متوسط و بزرگ تقسیم کرد. یک طبقه را نیز به عنوان میانگین در نظر گرفت. سپس درصد فراوانی هر یک از گروه‌ها در هر کanal بازاریابی انتخاب شده از طرف زارع، برای هر محصول به‌طور جداگانه محاسبه شد. وی در گام بعدی کارایی را برای هر گروه و هر محصول تعیین کرد و نشان داد که کارایی عملیاتی با افزایش اندازه مزرعه افزایش می‌یابد.

پول (Poole, 2000) در تحقیقی عوامل تأثیرگذار بر راهبردهای بازاریابی و تولید را با به کارگیری یک مدل چندمتغیره و تحلیل خوش‌های^۱ مورد بررسی و آزمون قرار داد. وی از اطلاعات مربوط به ۳۰۰ تولیدکننده نارنگی و پرتقال در سه استان استفاده کرد.

تروب و جین (Traub and Jayne, 2008) اثر اختلالات قیمت بر حاشیه‌های بازاریابی ذرت در آفریقای جنوبی را طی دوره ۱۹۷۶-۲۰۰۴ بررسی کردند و نتیجه گرفتند که حاشیه‌های واقعی خرده‌فروشی آرد ذرت در آفریقای جنوبی به دلیل اختلالات قیمت‌های خرده‌فروشی در

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

سال ۱۹۹۱، حداقل ۲۰٪ افزایش یافته است. همچنین اختلالات قیمت آرد ذرت سبب انتقال حداقل ۱۷۹ میلیون دلار آمریکا در سال، از مصرف کنندگان به واسطه هادر نظام بازاریابی شده است. (Hong, 1994) و هونگ (Dundar, 1998)، دیوندار (Hale and Miller, 1996) هال و میلر

به مطالعه بسته بندی، انبارداری و بهترین زمان برداشت محصولات کشاورزی پرداختند. در پژوهش حاضر کوشش شده است ضمن معرفی مسیرهای مختلف بازارسازی محصول گوجه فرنگی شهرستان مرودشت، هر یک از مسیرهای یاد شده مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

روش تحقیق

روش تحقیق در این مطالعه از نوع تحقیق پیمایشی^۱ است. داده‌ها و اطلاعات مورد استفاده در پژوهش حاضر به صورت مقطعی و مربوط به سال ۱۳۸۵ می‌باشد. این داده‌ها ز طریق پنج نوع پرسشنامه (پرسشنامه تولید کننده، پرسشنامه خرد فروشی، پرسشنامه عمدۀ فروشی، پرسشنامه باربار کن و پرسشنامه تبدیل کننده) و به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده جمع‌آوری شده است. از مجموع ۱۴۷ پرسشنامه، ۷۰ پرسشنامه مربوط به تولید کننده، ۳۰ پرسشنامه مربوط به خرد فروش، ۲۰ پرسشنامه مربوط به عمدۀ فروش، ۲۰ پرسشنامه مربوط به باربار کن، و نهایتاً ۷ پرسشنامه مربوط به تبدیل کننده می‌شود که این تعداد به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شده‌اند.

والن و ترنر حاشیه بازاریابی^۲ را تمام هزینه‌هایی تعریف کرده‌اند که در جریان مسیر بازاریابی محصول از زمان برداشت آن تا قبل از رسیدن به دست مصرف کننده ایجاد شده است (Wollen and Turner, 1970). اما برای تجزیه و تحلیل بهتر می‌توان حاشیه بازاریابی مربوط به هر عامل بازاریابی را محاسبه کرد. به این منظور اگر قیمت فروش عامل بازاریابی مورد نظر را با PA و قیمت فروش عامل بازاریابی قبل از آن را با PB نشان دهیم، آنگاه خواهیم داشت:

1. survey research
2. marketing margin

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

$$MMA = PA - PB \quad (1)$$

که در اینجا MMA حاشیه مربوط به عامل بازاریابی A است. حاشیه بازاریابی کل نیز که به صورت اختلاف قیمت تولیدکننده و مصرف کننده تعریف می‌شود، از مجموع حاشیه بازاریابی مربوط به هر یک از عوامل بازاریابی به دست می‌آید:

$$MM = RP - PP = MMA + MMB + \dots \quad (2)$$

که در رابطه بالا MM حاشیه کل بازار، RP قیمت خردهفروشی، PP قیمت تولیدکننده و MMB حاشیه بازاریابی مربوط به عامل بازاریابی B است.

همچنین سهم هر یک از عوامل بازاریابی از قیمت نهایی محصول نیز با استفاده از رابطه زیر قابل محاسبه است:

$$S = \frac{PA - PB}{RP} \times 100 \quad (3)$$

هرگاه حاشیه بازاریابی به صورت درصدی از قیمت نهایی محصول بیان شود، ضریب به دست آمده را ضریب هزینه بازاریابی^۱ می‌گویند. این ضریب که نشاندهنده مجموع سهم تمامی واسطه‌های بازاریابی از قیمت نهایی محصول می‌باشد، با^۲ نمایش داده می‌شود:

$$r = \frac{(RP - PP)}{RP} \times 100 \quad (4)$$

تاکر (Thakur, 1992) معتقد است که کارایی، حداکثر اهمیت را در تحلیل بازاریابی دارد. سود در بازاریابی مستقیماً مرتبط با کارایی آن است. نظام بازاریابی ناکارا و عقب مانده موجب بالا رفتن هزینه‌ها، زیان وسیع، نابودی محصولات و قیمت‌های نامعقول می‌گردد. بالا بودن کارایی بازاریابی موجب می‌شود که درآمد تولیدکنندگان با افزایش قیمت تولیداتشان یا رضایت مصرف کنندگان با کاهش قیمت خرید یا هر دو با کاهش تفاوت قیمت بین خرید و فروش نهایی^۳ در بازار میسر گردد.

شریوستاوا و رانادهیر (Sherivastava and Ranadhir, 1995) روشی را برای محاسبه کارایی بازاریابی ارائه کرده‌اند. به عقیده آنها اختلاف قیمت شامل دو جزء است: حاشیه

1. marketing cost coefficient
2. price spread

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

خالص^۱ و هزینه‌های بازاریابی^۲. چنانچه حاشیه خالص را با NM و هزینه‌های بازاریابی را با MC (شامل هزینه‌های نیروی کار، حمل و نقل، انبارداری، بسته‌بندی و غیره به استثنای هزینه ضایعات) نشان دهیم، آنگاه روابط زیر برقرار خواهد بود:

$$MM = RP - PP = NM + MC \quad (5)$$

$$NM = MM - MC \quad (6)$$

در مرحله بعد این دو محقق با تقسیم ناکارایی کلی یک نظام بازاریابی به دو جزء ناکارایی قیمتی^۳ و ناکارایی فنی^۴، با استفاده از روابط فوق، ناکارایی را به صورت زیر تعریف کردن:

$$PI = MC/MM : \text{ناکارایی قیمتی} \quad PE = 1 - PI \quad (7)$$

$$TI = CW/MM : \text{ناکارایی فنی} \quad TE = 1 - TI \quad (8)$$

$$OI = (MC + CW)/MM : \text{ناکارایی کلی} \quad OI = 1 - OI \quad (9)$$

که در اینجا CW هزینه ضایعات است.

اگر مجموع هزینه بازاریابی و هزینه ضایعات برابر صفر باشد، ناکارایی صفر خواهد بود و این به معنی کارایی کامل نظام بازاریابی و در واقع نشاندهنده بازار رقابت کامل است. اگر این مقدار برابر حاشیه ناخالص باشد، ناکارایی نظام بازاریابی برابر یک خواهد بود که این نشانه ناکارا بودن این نظام است. به طور کلی هرچه مقدار ناکارایی نظام بازاریابی کمتر باشد، مسیر و نظام بازاریابی بهتر است.

کارایی قیمتی عبارت است از: استعداد بازار جهت تشخیص بهینه منابع و هماهنگ‌سازی تولید و مصرف. هدف از کارایی قیمتی تشخیص بهینه منابع و به دست آوردن حداقل محصول اقتصادی است (همان منبع).

1. net margin
2. marketing costs
3. price inefficiency
4. technical inefficiency

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

همچنین به دلیل وجود نوسان در قیمت گوجه‌فرنگی، در سطوح بازار سرمزره، عمده‌فروشی، خرده‌فروشی و غیره از میانگین وزنی قیمت در هر یک از سطوح یادشده (رابطه ۱۰) استفاده شده است (زارع و نجفی، ۱۳۷۸):

$$P_{r,w} = \frac{\sum \sum Q_{it} P_{it}}{\sum \sum Q_{it}} \quad t = 1, 2, \dots, T \quad i = 1, 2, \dots, N \quad (10)$$

در این رابطه P_{it} قیمت گوجه‌فرنگی خریداری شده (فروخته شده) فرد i ام در دوره t ام، Q_{it} مقدار گوجه‌فرنگی خریداری شده (فروخته شده) فرد i ام در دوره t ام و $P_{r,w}$ نیز قیمت متوسط (میانگین وزنی قیمت) در سطوح مختلف بازار است.

وضعیت عرضه، تقاضا و قیمت گوجه‌فرنگی در شهرستان مرودشت

نخستین دوره برداشت و عرضه گوجه‌فرنگی در شهرستان مرودشت از اواخر شهریورماه آغاز می‌شود و یک ماه طول می‌کشد. در مرحله دوم، برداشت - پس از مقداری رسیدگی به مزرعه - از اواسط آبان‌ماه آغاز می‌شود و تا پایان آبان‌ماه ادامه می‌یابد. محصول برداشت شده در این دو مرحله به "بار قرمز" معروف است. آخرین برداشت محصول نیز که به "بار سبز" معروف می‌باشد، میزان کمی را به خود اختصاص می‌دهد. در این مرحله، محصول به سبب جلوگیری از سرمآذگی، به صورت نارس و سبز برداشت می‌شود. این مرحله از برداشت در اوایل آذرماه صورت می‌پذیرد و پس از انبارداری، به تدریج روانه بازار می‌گردد. بازارهایی عمدۀ عرضه گوجه‌فرنگی شهرستان مرودشت، افزون بر بازارهای داخلی شهرستان، شامل بازارهای شهرستانهای شیراز، اهواز، تهران، اصفهان، زاهدان و شهرهای شمالی کشور می‌باشد. در شهرستان مرودشت، دوره عرضه گوجه‌فرنگی در دیماه پایان می‌یابد و پس از آن به علت وجود تقاضا برای این محصول، واردات آن به‌طور عمدۀ از شهرستانهای بندرعباس و اهواز صورت می‌گیرد. با این حال، در فصلهایی که برداشت انجام نمی‌شود (بهخصوص در فصل زمستان)، کمبود گوجه‌فرنگی در این منطقه محسوس است.

کاهش سطح تقاضا - که روند کاهش آن از روند کاهشی عرضه کمتر است - بیشتر

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

در زمان برداشت سوم محصول به سبب کیفیت نامناسب گوجه‌فرنگی رخ می‌دهد. اوج تقاضای محصول چه برای محصولات تبدیلی و چه برای مصرف تازه‌خوری، در زمان برداشت دوم محصول – که دارای بهترین کیفیت است – اتفاق می‌افتد، به‌طوری که تقاضای سایر واسطه‌ها نیز برای خرید و فروش و صادرات به دیگر شهرستانها افزایش می‌یابد.

سطح قیمت سر مزرعه در ابتدای فصل برداشت، به دلیل نبود رقابت بین واسطه‌ها و همچنین پایین بودن کیفیت محصول برداشت اول، پایین‌تر از برداشت‌های بعدی است. قیمت سر مزرعه در مرحله دوم برداشت به دلایل نظری افزایش تدریجی تعداد واسطه‌ها، فروزنی گرفتن رقابت بر سر محصول در بازار سر مزرعه و نیز کیفیت بالای محصول در این مرحله از برداشت، افزایش می‌یابد. به تدریج با رسیدن به انتهای دوره برداشت دوم، میزان محصول برداشت و عرضه شده کاهش می‌یابد. این امر سبب افزایش بیشتر قیمت محصول در سر مزرعه می‌شود. اندک بودن میزان محصول در برداشت سوم نسبت به دیگر برداشت‌ها روند کاهشی عرضه محصول به بازار را تشدید می‌کند و بر کمبود عرضه آن نسبت به تقاضا می‌افزاید. این امر در مواردی سبب افزایش بیش از انتظار قیمت می‌شود.

گفتنی است که قیمت گوجه‌فرنگی تابع شرایط عرضه و تقاضا می‌باشد و به صورت توافقی تعیین می‌شود و به این دلیل، شاهد نوسانهای قیمت این محصول هستیم. این امر همواره تولیدکننده را در شرایط نبود اطمینان قرار می‌دهد و حتی در بعضی سالها، تولیدکنندگان به علت کاهش بیش از حد قیمت محصول و جبران نشدن هزینه‌های تولید و برداشت و مراحل بعد از آن، مجبور شده‌اند محصول آماده برداشت خود را بدون برداشت رها کنند. جدول ۱ سطوح مختلف قیمت سر مزرعه محصول را (به استثنای محصول فروخته شده به واحدهای تبدیلی که کیفیت و قیمت پایین‌تری دارند) در منطقه مورد نظر طی دوره‌های زمانی مختلف برداشت محصول در سال ۱۳۸۵ نشان می‌دهد.

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

جدول ۱. قیمت‌های سر مزرعه محصول گوجه‌فرنگی در مراحل مختلف برداشت در

شهرستان مرودشت در سال ۱۳۸۵ (ریال)

مرحله برداشت	نیمة نخست برداشت	نیمه دوم برداشت	نیمة نخست برداشت	نیمه دوم برداشت	برداشت
سوم	دوم	دوم	اول	اول	شوح
۱۹۰۰	۱۳۵۰	۱۱۰۰	۱۰۰۰	۹۰۰	قیمت

مأخذ: یافته‌های پژوهش

سازمان بازاریابی

منظور از سازمان بازاریابی، افراد و گروه‌هایی هستند که به انجام فعالیت‌های مختلف نظام بازاریابی مشغولند. این افراد به سه گروه عمده تولیدکنندگان، واسطه‌ها و مصرف‌کنندگان تقسیم می‌شوند.

واسطه‌های بازار گوجه‌فرنگی شهرستان مرودشت عبارتند از: باربازارکن‌ها، عمده‌فروشان^۱، تبدیل‌کنندگان^۲ و خردۀ فروشان^۳.

باربازارکن‌ها: دوره فعالیت باربازارکن‌ها هنگام برداشت محصول است به طوری که در این فصل بیشترین حجم خرید محصول را به عهده دارند. این گروه افرادی‌اند که اطلاع کاملی از بازار و قیمت‌ها در مکانهای مختلف دارند. ولذا بیشترین سود بازاریابی را کسب می‌کنند.

عمده‌فروشان: عمده‌فروشان یکی دیگر از عوامل ایجاد تعادل میان میزان عرضه و تقاضا هستند. این گروه با فعالیت در میدانهای میوه و ترهبار و برقراری ارتباط با دیگر شهرستانها، یکی از مؤثرترین عوامل بازاریابی به شمار می‌روند.

عمده‌فروشان علاوه بر عمده‌فروشی، نقش تأمین کمبود گوجه‌فرنگی را در زمانهایی که میزان عرضه کم است، از طریق وارد کردن محصول از سایر شهرستانها به عهده دارند.

-
1. middleman
 2. wholesalers
 3. processors
 4. retailers

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

همان طور که گفته شد، عمدۀ فروشان گوجه‌فرنگی شهرستان مرودشت در داخل استان شامل عمدۀ فروشان خود شهرستان مرودشت و همچنین عمدۀ فروشان شهرستان شیراز می‌باشد. عمدۀ فروشان خارج از استان نیز عمدتاً عمدۀ فروشان شهرستان‌های اهواز، تهران، اصفهان، زاهدان و شهرهای شمالی کشورند. یادآور می‌شود که انتقال گوجه‌فرنگی تولید شده در شهرستان مرودشت به عمدۀ فروشان خارج از استان اغلب به دست گروه باریارکن‌ها صورت می‌پذیرد.

تبديل کنندگان: تبدیل کنندگان نیز گروه دیگری از خریداران گوجه‌فرنگی در شهرستان مرودشت محسوب می‌شوند. از آنجا که محصول در مراحل مختلف دوره برداشت دارای کیفیت‌های متفاوت است، معمولاً کشاورزان محصول کم کیفیت‌ر خود را به این واحدهای تبدیلی عرضه می‌کنند و از این رو قیمت پرداختی توسط واحدهای تبدیلی به کشاورز کمتر از بهای پرداختی سایر خریداران و گاهی نصف آن است.

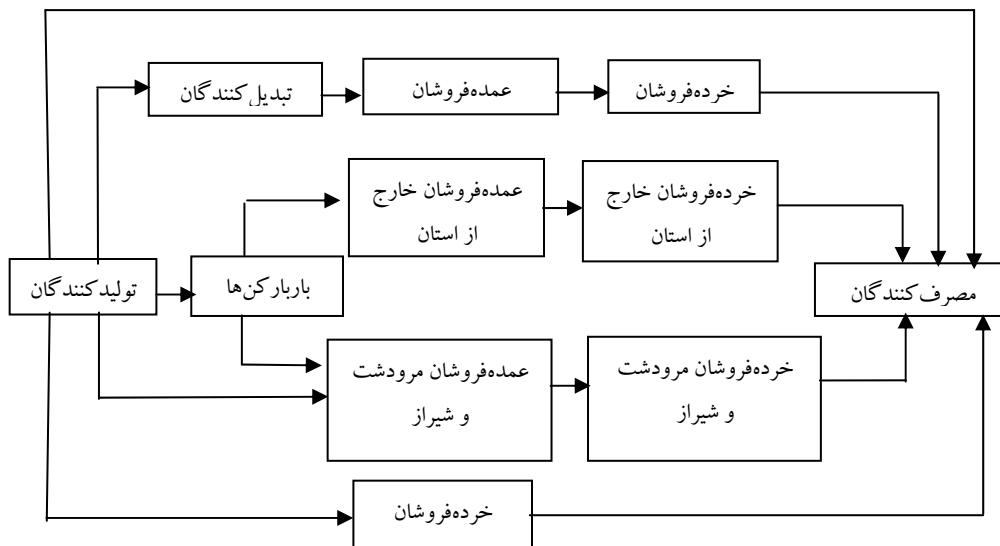
خرده‌فروشان: خرده‌فروشان گوجه‌فرنگی شهرستان مرودشت به دو صورت ثابت و سیار به فعالیت مشغولند. خرده‌فروشان ثابت همان مغازه‌دارانند. خرده‌فروشان سیار نیز اغلب با استفاده از وسیله‌های نقلیه مانند وانت‌بار اقدام به خرده‌فروشی می‌کنند.

مسیرهای بازاریابی

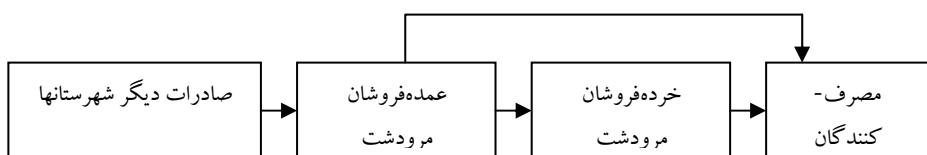
توزیع به معنای رساندن محصول مورد نظر به مشتری در زمان مطلوب و مکان مورد نظر است. اهمیت و گستردگی مسئله توزیع و نقش آن در امر بازاریابی، سبب توجه خاص به این موضوع شده است. این فرایند توسط مسیرهای مختلف بازاریابی صورت می‌گیرد. این مدارها از پشت سر هم قرار گرفتن عوامل بازاریابی به وجود می‌آیند. انتقال فیزیکی کالا و همچنین انتقال مالکیت آن - که به طور جداگانه یا همزمان رخ می‌دهد - دو فرایند انتقالند که می‌توانند توسط این کانال‌ها صورت پذیرند. برای ترسیم مسیرهای بازاررسانی، اغلب، آن مسیر (هایی)‌ای که عمدۀ جابه‌جایی محصول را در بین

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

مسیرهای موجود دربرمی‌گیرد، به عنوان مسیر(های) اصلی در مرکز نمودار ترسیم می‌شود و آنها که با حجم کمتر انتقال را به عهده دارند، در دو سوی مسیر اصلی قرار می‌گیرند. بر این اساس، مسیر بازاریابی گوجه‌فرنگی شهرستان مرودشت به صورت نمودارهای ۱ و ۲ قابل ترسیم است.



نمودار ۱. مسیر بازاریابی گوجه‌فرنگی شهرستان مرودشت در فصل برداشت



نمودار ۲. مسیر بازاریابی گوجه‌فرنگی در شهرستان مرودشت در زمانهایی غیر از فصل برداشت

در پژوهش حاضر مسیر بازاررسانی گوجه‌فرنگی تولید شده در شهرستان مرودشت مورد نظر بوده، لذا تجزیه و تحلیل‌های این تحقیق بر مسیرهای ارائه شده در نمودار ۱ متمرکز خواهد بود. بدین منظور شش مسیر موجود در نمودار یادشده به صورت زیر مشخص می‌شود:

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

صرف کنندگان → تولید کنندگان: مسیر ۱

صرف کنندگان → خردهفروشان → عمدهفروشان → تبدیل کنندگان → تولید کنندگان: مسیر ۲

صرف کنندگان → خردهفروشان خارج از استان → عمدهفروشان خارج از استان → باربرکنها → تولید کنندگان: مسیر ۳

صرف کنندگان → خردهفروشان مرودشت و شیراز → عمدهفروشان مرودشت و شیراز → باربرکنها → تولید کنندگان: مسیر ۴

صرف کنندگان → خردهفروشان مرودشت و شیراز → عمدهفروشان مرودشت و شیراز → تولید کنندگان: مسیر ۵

صرف کنندگان → خردهفروشان → تولید کنندگان: مسیر ۶

نتایج و بحث

در این بخش از پژوهش داده‌های مورد نیاز جهت محاسبه حاشیه‌های مختلف بازاریابی، سهم عوامل بازاریابی از قیمت نهایی محصول، ضریب هزینه بازاریابی و کارایی بازاریابی آورده شده و سپس با محاسبه هر یک از شاخصهای یادشده، نتایج ارائه گردیده است.

جدول ۲ هزینه‌های مختلف بازاریابی را برای هر یک از مسیرهای ششگانه مورد نظر نشان می‌دهد و باید گفت که هزینه ضایعات با درنظر گرفتن میزان محصول از دست رفته برابر لهیگی و افت محصول در مراحل مختلف فاصله بین تولید کننده تا صرف کننده محاسبه شده است.

همچنین در جدول ۳ قیمهای متوسط (وزنی) با استفاده از رابطه 10 ، برای هر یک از سطوح بازار در هر یک از مسیرهای ششگانه بازاررسانی ارائه شده است.

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

جدول ۲. هزینه خدمات بازاریابی یک کیلوگرم گوجه فرنگی برای هر یک از مسیرهای

بازاریابی در سال ۱۳۸۵ (ریال)

مسیر ۶	مسیر ۵	مسیر ۴	مسیر ۳	مسیر ۲	مسیر ۱	مسیر بازاریابی	شرح
۱۹۵	۲۱۵	۲۳۰	۲۵۰	۲۶۰	۱۷۰		هزینه نیروی کار
۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰	۲۰۰	۳۵۰	۰		هزینه بسته‌بندی
۱۱۰	۱۳۵	۱۵۰	۲۵۰	۲۵۰	۲۰		هزینه حمل و نقل
۰	۳۵	۳۵	۴۰	۵۰	۰		هزینه انبارداری
۰	۷۰	۷۰	۸۰	۸۰	۰		هزینه‌های جاری عمده‌فروشی
۹۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۲۵	۱۲۵	۰		هزینه‌های جاری خرده‌فروشی
۰	۰	۰	۰	۲۰۰	۵۰		هزینه تبدیل
۰	۰	۰	۰	۳۰	۰		هزینه تبلیغات
۵۹۵	۷۵۵	۷۸۵	۹۴۵	۱۳۴۵	۲۴۰		کل هزینه‌های بازاریابی (به استثنای هزینه ضایعات)
۱۶۰	۲۴۵	۲۸۰	۴۲۵	۲۹	۱۰		هزینه ضایعات

مأخذ: یافته‌های پژوهش

جدول ۳. قیمت متوسط (وزنی) در سطوح مختلف بازار برای مسیرهای ششگانه بازاریابی

(ریال)

مسیر ۶	مسیر ۵	مسیر ۴	مسیر ۳	مسیر ۲	مسیر ۱	مسیر بازاریابی	قیمت
۱۱۵۰	۱۱۵۰	۱۱۵۰	۱۱۵۰	۵۸۰	۱۲۵۰		قیمت سر مزرعه (تولید کننده)
—	—	۱۳۰۰	۱۴۵۰	—	—		قیمت فروش باربار کن
—	—	—	—	۱۸۰۰	—		قیمت فروش تبدیل کننده
—	۱۳۵۰	۱۴۵۰	۱۶۳۰	۲۱۵۰	—		قیمت عمده‌فروشی
۱۹۵۰	۲۲۵۰	۲۳۵۰	۲۹۵۰	۲۴۵۰	۱۲۵۰		قیمت خرده‌فروشی (صرف کننده)

مأخذ: یافته‌های پژوهش

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

همان طور که در قسمتهای پیشین نیز اشاره شد، معمولاً کشاورزان محصول کم کیفیت تر خود را به واحدهای تبدیلی ارائه می کنند و از این رو قیمت پرداختی این واحدها به کشاورز کمتر از دیگران است. برای مثال قیمت فروش تولید کننده به کارخانه های تبدیلی (قیمت تولید کننده در مسیر ۲، جدول ۳)، ۵۸۰ ریال است که کمترین قیمت فروش تولید کننگان می باشد.

با داشتن داده های جداول ۲ و ۳ و با به کارگیری روابط ارائه شده در قسمتهای پیشین، قادر به محاسبه حاشیه های مختلف بازاریابی، سهم عوامل بازاریابی از قیمت نهایی محصول، ضریب هزینه بازاریابی و کارایی بازاریابی خواهیم بود.

جدول ۴ حاشیه های مختلف بازاریابی، سهم عوامل بازاریابی از قیمت نهایی محصول و ضریب هزینه بازاریابی را برای هر یک از مسیر های ششگانه بازار رسانی گوجه فرنگی شهرستان مرودشت نشان می دهد.

جدول ۴. حاشیه های مختلف بازاریابی، سهم عوامل بازاریابی از قیمت نهایی محصول و

ضریب هزینه بازاریابی

مسیر ۶	مسیر ۵	مسیر ۴	مسیر ۳	مسیر ۲	مسیر ۱	مسیر های بازاریابی	
						شرح	
—	—	۱۵۰	۳۰۰	—	—	حاشیه مربوط به باریار کن (ریال)	
—	—	—	—	۱۲۲۰	—	حاشیه مربوط به تبدیل کننده (ریال)	
—	۲۰۰	۱۵۰	۱۸۰	۳۵۰	—	حاشیه عمده فروشی (ریال)	
۸۰۰	۹۰۰	۹۰۰	۱۳۲۰	۳۰۰	—	حاشیه خرد فروشی (ریال)	
۸۰۰	۱۱۰۰	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۱۸۷۰	۰	حاشیه کل بازاریابی (ریال)	
۵۹	۵۱	۴۹	۳۹	۲۴	۱۰۰	سهم تولید کننده از قیمت نهایی محصول (درصد)	
—	—	۶/۵	۱۰	—	—	سهم باریار کن از قیمت نهایی محصول (درصد)	
—	—	—	—	۵۰	—	سهم تبدیل کننده از قیمت نهایی محصول (درصد)	
—	۹	۶/۵	۶	۱۴	—	سهم عمده فروش از قیمت نهایی محصول (درصد)	
۴۱	۴۰	۳۸	۴۵	۱۲	—	سهم خرد فروش از قیمت نهایی محصول (درصد)	
۴۱	۴۹	۵۱	۶۱	۷۶	۰	ضریب هزینه بازاریابی (درصد)	

مأخذ: یافته های پژوهش

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

بر اساس جدول ۴، در مسیر ۱ - که در آن محصول به طور مستقیم و بدون واسطه از تولیدکننده به دست مصرف کننده می‌رسد - حاشیه‌های بازاریابی مربوط به واسطه‌های بازاریابی و اختلاف قیمت ناشی از وجود این حاشیه‌ها صفر است و مصرف کننده دقیقاً قیمت فروش تولیدکننده را می‌پردازد. قیمت یادشده کمترین قیمت پرداختی مصرف کننده و نیز بیشترین قیمت دریافتی تولیدکننده در بین مسیرهای بازاریابی ششگانه مورد نظر است. همچنین ضریب هزینه بازاریابی - که نشانده‌نده مجموع سهم تمامی واسطه‌های بازاریابی از قیمت نهایی محصول می‌باشد - به دلیل نبود واسطه‌های بازاریابی در این مسیر، صفر می‌باشد.

در مسیر دوم تبدیل کنندگان بیشترین میزان حاشیه و سهم را از قیمت محصول نهایی به خود اختصاص می‌دهند، به‌طوری که سهم تبدیل کننده حدود دو برابر سهم تولیدکننده از قیمت محصول نهایی و شامل ۵۰ درصد قیمت محصول نهایی است. وجود حداکثر هزینه بازاریابی و حداقل قیمت خرید محصول اولیه از تولیدکنندگان از دلایل این امر می‌باشد. عمدۀ فروشان و خردۀ فروشان نیز سهم تقریباً برابری از قیمت محصول نهایی دارند. این مسیر، بیشترین میزان حاشیه بازاریابی را در بین مسیرهای بازاررسانی گوجه‌فرنگی به خود اختصاص داده است که از علل آن می‌توان به دلایل پیشگفته اشاره کرد (وجود حداکثر هزینه بازاریابی و حداقل قیمت خرید محصول اولیه). همچنین ضریب هزینه بازاریابی در این مسیر معادل ۷۶ درصد و به معنی این است که مجموع سهم تمامی واسطه‌های بازاریابی از قیمت محصول نهایی ۷۶ درصد می‌باشد.

در مسیر سوم - که به دلیل وجود واسطه‌های زیاد بازاریابی، طولانی‌ترین مسیر بازاررسانی است - بیشترین میزان حاشیه و سهم از قیمت نهایی محصول به خردۀ فروشان مربوط می‌شود. حاشیه خردۀ فروشی در این مسیر برابر ۱۳۲۰ ریال و سهم خردۀ فروشان از قیمت نهایی محصول معادل ۴۵ درصد است. وجود میزان زیاد ضایعات محصول در این سطح از بازار که محصول طی مسیر طولانی تری به دست مصرف کننده می‌رسد، از دلایل ایجاد میزان زیاد حاشیه خردۀ فروشی است. بعد از خردۀ فروشان بیشترین میزان حاشیه و سهم از قیمت

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

نهایی محصول به باریارکن‌ها مربوط می‌شود، به طوری که میزان حاشیه ایجاد شده توسط این گروه برابر ۳۰۰ ریال و سهمشان از قیمت نهایی محصول معادل ۱۰ درصد است. از آنجا که این گروه هزینه زیادی را از مجموع هزینه‌های بازاریابی پرداخت نمی‌کنند، بیشترین سود بازاریابی را از آن خود کرده‌اند و بدون انجام خدمات خاصی در فرایند بازاریابی، صرفاً سبب طولانی تر شدن مسیر بازاررسانی محصول و افزایش غیرضروری حاشیه بازاریابی می‌شوند. عمدۀ فروشان نیز حاشیه‌ای معادل ۱۸۰ ریال دارند و سهمی معادل ۶ درصد از قیمت نهایی محصول را به خود اختصاص می‌دهند. همچنین میزان ضریب هزینه بازاریابی نشان می‌دهد که ۶۱ درصد از قیمت نهایی محصول مربوط به باریارکن‌ها، عمدۀ فروشان و خردۀ فروشان است.

ساختار مسیر چهارم به مسیر سوم شباهت دارد با این تفاوت که باریارکن‌ها در این مسیر محصول خریداری شده از کشاورزان را به عمدۀ فروشان داخل استان شامل شهرستانهای مرودشت و شیراز) می‌فروشند و سپس محصول در اختیار خردۀ فروشان داخل استان قرارمی‌گیرد. با مقایسه داده‌های مربوط به مسیرهای سوم و چهارم در جدول ۴ مشخص می‌شود که حاشیه خردۀ فروشی و حاشیه مربوط به باریارکن‌ها در مسیر چهارم به میزان قابل توجهی نسبت به حاشیه‌های متناظر در مسیر سوم کاهش یافته است. از دلایل این کاهش می‌توان به کاهش هزینه‌های بازاریابی ناشی از نزدیکی بازار تولید به مصرف، سطح پایین تر هزینه‌های بازاریابی در سطح خردۀ فروشی و عمدۀ فروشی و میزان ضایعات کمتر در مسیر چهارم نسبت به مسیر سوم اشاره کرد. همچنین ضریب هزینه بازاریابی گویای این مطلب است که مجموع سهم واسطه‌های بازاریابی از قیمت نهایی محصول ۵۱ درصد (قریباً برابر سهم تولیدکننده از قیمت نهایی محصول ۴۹ درصد) می‌باشد. سهم عمدۀ فروش از قیمت محصول نهایی معادل ۶/۵ درصد است و این حیث دو مسیر یادشده تقریباً مشابه یکدیگرند.

واسطه‌های بازاررسانی مسیر پنجم فقط شامل خردۀ فروشان و عمدۀ فروشان داخل استان

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

می‌شوند و گروه باریارکن‌ها که نقش مهمی در ایجاد حاشیه بازاریابی و نهایتاً ناکارایی بازار دارند، در این مسیر وجود ندارند. کوتاهترشدن مسیر بازاررسانی نسبت به مسیر قبل سبب کاهش حاشیه بازاریابی از ۱۲۰۰ ریال به ۱۱۰۰ ریال شده است. ضریب هزینه بازاریابی نیز ۴۹ درصد می‌باشد و بدین ترتیب مجموع سهم واسطه‌ها از قیمت نهایی محصول معادل ۴۹ درصد و ۵۱ درصد باقی‌مانده، سهم تولیدکننده می‌باشد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، در این مسیر نیز مانند مسیر چهارم، تولیدکنندگان و واسطه‌های بازاریابی سهم تقریباً یکسانی را از قیمت محصول نهایی به خود اختصاص داده‌اند.

در مسیر ششم تنها با یک واسطه بازاریابی یعنی خرده‌فروشان مواجهیم. کاهش مجدد واسطه‌ها و هزینه‌های بازاررسانی نسبت به مسیر قبل، سبب کاهش حاشیه بازاریابی به میزان بیشتری شده است به‌طوری که حاشیه بازاریابی (و نیز حاشیه خرده‌فروشی) معادل ۸۰۰ ریال است. ضریب هزینه بازاریابی معادل ۴۱ درصد و حاکی از کاهش مجموع سهم عوامل واسطه از قیمت نهایی محصول نسبت به مسیر قبل می‌باشد. در این مسیر سهم تولیدکننده از قیمت نهایی محصول به ۵۹ درصد افزایش یافته است.

جدول ۵ کارایی قیمتی، کارایی فنی و کارایی کل را برای مسیرهای بازاررسانی محصول گوجه‌فرنگی نشان می‌دهد.

جدول ۵. کارایی قیمتی، کارایی فنی و کارایی کل در مسیرهای بازاریابی

مسیر ۶	مسیر ۵	مسیر ۴	مسیر ۳	مسیر ۲	مسیرهای بازاریابی شرح
۰/۲۶	۰/۳۱	۰/۳۴۵	۰/۴۸	۰/۲۸	کارایی قیمتی
۰/۸۰	۰/۷۸	۰/۷۶۵	۰/۷۶	۰/۹۸۵	کارایی فنی
۰/۰۶	۰/۰۹	۰/۱۱	۰/۲۴	۰/۲۶۵	کارایی کل

مأخذ: یافته‌های پژوهش

چنانکه از جدول ۵ برمی‌آید، عدد ۰/۹۸۵ در مسیر دوم نشانده‌نده بالاترین میزان کارایی فنی در بین مسیرهای مورد نظر است. علت این امر وجود کمترین میزان هزینه ضایعات

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

و حداکثر میزان حاشیه بازاریابی در مسیر مذکور نسبت به چهار مسیر دیگر می‌باشد؛ در حالی که میزان کارایی قیمتی در این مسیر یکی از پایین‌ترین سطوح این نوع کارایی در بین مسیرهای مورد نظر است. این امر نیز ناشی از وجود هزینه‌های بالای بازاررسانی نسبت به حاشیه بازاریابی در مسیر یاد شده می‌باشد. در مجموع، این مسیر بالاترین میزان کارایی کل بازاریابی (۰/۲۶۵) را در بین مسیرهای بازاررسانی مورد نظر دارد. مسیر سوم بیشترین میزان کارایی قیمتی را به خود اختصاص داده است؛ زیرا نسبت هزینه‌های بازاررسانی محصول به حاشیه بازاریابی پایین‌ترین میزان می‌باشد. همچنین به دلیل طولانی بودن مسیر بازاریابی و به تبع آن بالارفتن و حداکثر شدن میزان هزینه ضایعات نسبت به حاشیه بازاریابی، کارایی فنی در مسیر مذکور کمترین میزان (۰/۷۶) را دارد. میزان کارایی کل مسیر نیز ۰/۲۴ است. با کوتاهتر شدن مسیر، از مسیر چهارم به مسیر پنجم و سپس به مسیر ششم، نسبت هزینه ضایعات به حاشیه بازاریابی نیز کاهش می‌یابد، لذا میزان کارایی فنی به ترتیب از ۰/۷۶۵ به ۰/۷۸ و سپس به ۰/۸۰ افزایش پیدا می‌کند. همچنین به دلیل افزایش نسبت هزینه‌های بازاررسانی به میزان حاشیه بازاریابی، میزان کارایی قیمتی به ترتیب از ۰/۳۴۵ به ۰/۳۱ و سپس به ۰/۲۶ کاهش می‌یابد. کارایی کل نیز به ترتیب از ۰/۱۱ به ۰/۰۹ و سپس به ۰/۰۶ کاهش پیدا می‌کند. به طور کلی - بر اساس اطلاعات جدول ۵- می‌توان گفت که در مسیر تازه‌خوری بازاررسانی محصول گوجه‌فرنگی (مسیرهای سوم تا ششم)، با کوتاهتر شدن مسیر بازاررسانی محصول، کارایی فنی - به دلیل کاهش نسبت هزینه ضایعات به حاشیه بازاریابی- افزایش و کارایی قیمتی نیز - به دلیل افزایش نسبت هزینه‌های بازاررسانی محصول به حاشیه بازاریابی- کاهش و کارایی کل نیز در مجموع کاهش می‌یابد.

به‌هرحال، چنانکه از جدول ۵ بر می‌آید، به‌طور کلی می‌توان گفت که میزان کارایی قیمتی برای مسیرهای بازاررسانی گوجه‌فرنگی از میزان کارایی فنی بسیار پایین‌تر است و سطح کارایی کل بازاریابی نیز مطلوب نیست.

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

مهمنترین نتایج این پژوهش حاکی است که در مسیر تبدیلی، سهم تولید‌کننده از قیمت

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

محصول نهایی از سایر مسیرهای بازاررسانی کمتر است، به طوری که این سهم حدود یک-چهارم می‌باشد. در مسیر یادشده، محصول بالاترین میزان هزینه‌های بازاریابی و نیز بالاترین میزان حاشیه بازاریابی (به دلایلی از جمله وجود حداقل قیمت خرید محصول اولیه و حداکثر هزینه بازاریابی) را دارد، درحالی که در این مسیر با سطح پایینی از هزینه ضایعات مواجهیم. وجود بالاترین میزان حاشیه بازاریابی و کمترین سطح هزینه ضایعات محصول در مسیر تبدیلی در قیاس با سایر مسیرهای مورد نظر در جدول ۵ از دلایل وجود بالاترین میزان کارایی فنی در این مسیر است. با این حال کارایی قیمتی در این مسیر نسبت به مسیرهای دیگر، به دلیل بالا بودن نسبت هزینه‌های بازاررسانی به حاشیه بازاریابی، تقریباً پایین است. این مسیر بازاررسانی، در مجموع، بالاترین میزان کارایی کل بازاریابی را در بین مسیرهای بازاررسانی مورد مطالعه دارد. در مسیرهای تازه‌خوری محصول نیز با کوتاهتر شدن طول مسیر بازاررسانی محصول، میزان حاشیه بازاریابی، هزینه‌های بازاررسانی، هزینه ضایعات محصول و ضریب هزینه بازاریابی (که نشاندهنده مجموع سهم واسطه‌های بازاررسانی از قیمت نهایی محصول است) کاهش می‌یابد، لذا سهم تولید‌کننده از قیمت نهایی محصول با افزایش توأم بوده است، به طوری که در مسیر اول بازاررسانی - که محصول به طور مستقیم و بدون واسطه از تولید‌کننده به دست مصرف‌کننده می‌رسد - سهم تولید‌کننده از قیمت نهایی محصول به بالاترین میزان ممکن (۱۰٪) افزایش یافته است.

حضور گروه باریارکن‌ها در بین عوامل بازاررسانی محصول، بدون اینکه خدمات و هزینه قابل ملاحظه‌ای در فرایند بازاررسانی محصول متحمل شده باشند، باعث کسب میزان سود زیادی توسط این گروه و افزایش غیرضروری حاشیه بازاریابی شده است.

مسیر سوم، به دلیل دارا بودن پایین‌ترین نسبت هزینه‌های بازاررسانی به حاشیه بازاریابی، بالاترین میزان کارایی قیمتی را دارد. همچنین به طور کلی می‌توان گفت که در مسیر تازه‌خوری بازاررسانی محصول گوجه فرنگی (مسیرهای سوم تا ششم)، با کوتاهتر شدن مسیر بازاررسانی محصول، کارایی فنی - به دلیل کاهش نسبت هزینه ضایعات به حاشیه بازاریابی - افزایش و کارایی قیمتی نیز - به دلیل افزایش نسبت هزینه‌های بازاررسانی محصول به حاشیه

اقتصاد کشاورزی و توسعه – سال شانزدهم، شماره ۶۲

بازاریابی- کاهش و کارایی کل نیز در مجموع، کاهش می‌یابد. همچنین در یک جمع‌بندی کلی برای تمامی مسیرهای بازارسازی مورد نظر می‌توان گفت که میزان کارایی قیمتی در مسیرهای بازارسازی گوجه‌فرنگی به میزان قابل توجهی از کارایی فنی پایین‌تر است و سطح کارایی کل بازاریابی نیز مطلوب نیست.

با توجه به نتایج این پژوهش، پیشنهادهای زیر جهت بهبود نظام بازاریابی محصول گوجه‌فرنگی شهرستان ارائه می‌شود:

۱. همان‌طور که ذکر شد، عوامل واسطه‌ای مانند باربارکن‌ها سبب افزایش غیرضروری حاشیه بازاریابی می‌شوند. لذا تعديل در توزیع سهم عوامل تولید و بازارسازی محصول، ضروری خواهد بود. بر این اساس تشکیل تعاونیهای تولید و توزیع محصول مشکل از تولید‌کنندگان و عمده‌فروشان پیشنهاد می‌گردد.

۲. ساخت انبارهای مرکزی با گنجایش زیاد در موقعیت مناسب و شرایط مطلوب می‌تواند به نحو چشمگیری ضایعات زیاد این محصولات را کاهش دهد.

۳. به‌منظور کاهش ضایعات پیشنهاد می‌شود با آموزش و ایجاد انگیزه‌های لازم، زمینه تولید و استفاده از بسته‌بندی مناسب در جریان عرضه محصول به بازار فراهم شود.

۴. تسهیلاتی مانند قیمت تضمینی، خرید مستقیم، بیمه، در اختیار قرار دادن ماشین‌آلات خدماتی مانند درجه‌بندی و غیره در جهت کاهش نوسانانهای قیمت حداقل برای کوتاه‌مدت، ضروری به نظر می‌رسد.

سپاسگزاری

از جناب آقای ایوب فلاحتی، یکی از گوجه‌کاران پیشرو، به سبب کمکهای بی‌شایبه‌شان در جمع آوری اطلاعات این پژوهش، صمیمانه تشکر و سپاسگزاری می‌گردد.

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

منابع

۱. اسدی، ه. (۱۳۸۴)، بازاریابی مرکبات در استان مازندران، زریون، شماره ۱۶۳.
۲. انویه‌تکیه، ل. (۱۳۸۱)، بررسی سیستم تولید، بازاریابی و تجارت سبب در ایران؛ مطالعه موردنی: استان آذربایجان غربی، رساله دورة دکتری اقتصاد کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس.
۳. حسنپور، ب. (۱۳۷۹)، بررسی مسائل بازاررسانی انگور؛ مطالعه موردنی: استان کهگیلویه و بویراحمد، مجموعه مقالات سومین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران، جلد ۱، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی، تهران.
۴. زارع، ش. و ب. نجفی (۱۳۷۸)، بررسی مسیرهای بازاررسانی و عوامل مؤثر بر عرضه انگورآبی و دیم در استان فارس، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۲۸.
۵. شجری، ش. (۱۳۸۱)، بررسی مسائل بازاریابی و صادرات خرمای شاهانی؛ مطالعه موردنی: استان فارس (شهرستان جهرم)، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۳۹.
۶. فلاحی، ا. و ا.ح. چیذری (۱۳۸۶)، برآورد هزینه متوسط تولید گندم به تفکیک نهاده در بخش مرکزی شهرستان مرودشت، مجموعه مقالات همايش منطقه‌ای رشد و توسعه شهرستان مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.
۷. موسی‌نژاد، م.ق. و م. مجاوریان (۱۳۷۵)، بررسی بازاریابی مرکبات شهرستان بابل، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۱۳.
۸. نجفی، ب. (۱۳۸۶)، تعاوی‌های بازاریابی: ضرورتی در اقتصاد کشاورزی ایران، اقتصاد و کشاورزی، شماره ۱.
9. Cohen, W. A. (1991), *The practice of marketing management*-Macmillan-company.
10. Dundar, O. (1998), Investigation on the effect on different harvest time and storage condition on the store ability of the sweet orange cultivars Valencia and Kozan Yerli, *Hortic, Abs*, 68: 530-531.

11. Hale, P. W. and P. Miller (1996), Packaging and unitituation fresh cirus fruir New York: Van No Strandrein Hold.
12. Hong, Y. Z. (1994), Study on the optimum harvest date of early Satsum Mandarin, *Hortic, Abs*, 64: 320-322.
13. Maheshwari, A. (1993), Market fragmentation and market sharing in wholesale trade center in Karnataka, *Indian Journal of Agricultural Economics*, 48: 658-666.
14. Poole, N. D. (2000), Production and marketing strategies of Spanish citrus farmers, *Journal of Agricultural Economics*, 51(2): 210-223.
15. Prasad, J. (1999), Food grain marketing efficiency agriculture marketing perspective and Issues, Editor L. P. Singh, Arihant publisher, Jaipur (India).
16. Richards, J. S. (1996), Marketing order suspensions and fresh lemon retail-FOB margins, *Journal of Agriculture and Applied Economic*, 45: 263-277.
17. Sherivastava, R. S. and M. Ranadhir (1995), Efficiency of fish marketing Bhubaneshwar of orissa (India): some policy implications, *Bangladesh Journal of Agricultural Economics*, 18:89-97.
18. Stringfellow, R., J. Coulter, T. Loucey and A. Mackone (1997), Improving access of smalholders to agriculture services in sub-Saharan Africa, ODI Natural Resource Perspectives, No. 20,

ارزیابی اقتصادی مسیرهای بازاررسانی...

Overseas Development Institute, London.

19. Thakur, D. S. (1992), Food grain marketing efficiency: a case study of Gujarat, *Indian Journal of Agricultural Economics*, 29: 61-74.
20. Traub, L. N. and T. S. Jayne (2008), The effects of price deregulation on maize marketing margins in South Africa, *Food Policy*, 33: 224-236.
21. Wollen, G. H. and G. Turner (1970), The cost of food marketing, *Journal of Farm Marketing*, 21: 63-83.